

КРАЙ ОГНИЩЕТО

Кой препуска лудо вънъ
съ тежъкъ конь изъ мрачинитѣ?
Нѣма ли за него сънь
въ тая вечерь мразовита?

Тукъ огнището пламти,
дѣдо пуши съсъ лулата.
Кой на нашитѣ врати
пакъ заскърца съсъ бравата?

О, това е дѣдо Мразъ,
чакъ отъ северъ той пристига
и сърдито въ тоя часъ
буритѣ заспали вдига.

Цѣла нощъ ще тича той,
ще лудува, ще трополи
безъ почивка, безъ покой
покрай старитѣ тополи.

Но когато спре, въ нощта
тихъ снѣжець ще се зарони,
утре ще е бѣль свѣта,
бѣли — сплетенитѣ клони.

Дѣдо Мразъ препуска вънъ,
а огнището тукъ пѣе,
дѣдо пуши, азъ, презъ сънь
слушамъ: бурята лудѣе...

Симеонъ Мариновъ